

SYLABUS**DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022–2025****rok akademicki 2022/2023****1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE**

nazwa przedmiotu	Arcydzieła literatury powszechnej (do końca XVI wieku)
kod przedmiotu	IC1/17
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Literatury Staropolskiej i Polskiego Oświecenia
kierunek studiów	filologia polska
poziom studiów	studia pierwszego stopnia
profil	ogólnoakademicki
forma studiów	studia stacjonarne
rok i semestr studiów	pierwszy rok, pierwszy semestr
rodzaj przedmiotu	wykład
język wykładowy	polski
koordynator	dr hab. prof. UR Grzegorz Trościński
imię i nazwisko osoby prowa- dzącej	dr hab. prof. UR Jolanta Kowal, dr hab. prof. UR Roman Magryś, prof. dr hab. Marek Nalepa, dr hab. prof. UR Grzegorz Trościński

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

semestr (nr)	wykl.	ćw.	konw.	lab.	sem.	ZP	prakt.	inne (ja- kie?)	liczba pkt. ECTS
1	15								1

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3. Forma zaliczenia przedmiotu(z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość literatury powszechnej od starożytności do końca XVI wieku na poziomie szkoły średniej (poziom podstawowy).

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie z procesem historycznoliterackim obejmującym okres od starożytności do końca XVI wieku, omówienie utworów z zakresu literatury powszechnej w różnych kontekstach oraz tradycjach.
C2	Zaznajomienie ze stylami, nurtami, pisarzami w kontekście estetyczno-literackim i filozoficznym.
C3	Uświadamianie wspólnoty dziedzictwa literackiego Europy i ścisłych powiązań z nim literatury i kultury polskiej.

3.2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka przywołuje treść lektur podstawowych w obrębie poszczególnych zjawisk literatury powszechnej, z wykorzystaniem wskazanej literatury, zna wartość arcydzieł literackich dla dziejów literatury pięknej w Europie od starożytności do końca XVI wieku, rozróżnia terminologię teoretyczno-literacką niezbędną w interpretacji dzieł literackich, zna i rozumie główne nurty badań nad powszechną literaturą antyku, średniowiecza i renesansu; uwzględnia właściwe konteksty literatury i kultury powszechnej w badaniach nad literaturą polską	K_W05 K_W08 K_W12
EK_02	Student/ka klasyfikuje dzieła literackie w obrębie procesu historycznoliterackiego, analizuje treść utworów literatury powszechnej objętych listą lektur z uwzględnieniem sfery immanentnej oraz odpowiednich kontekstów, potrafi wartościować dzieła literackie i argumentować własne zdaniem oparciu o znajomość literaturoznawczych teorii i historycznoliterackiej terminologii.	K_U06 K_U07
EK_03	Student/ka poddaje krytycznemu oglądowi dzieła literackie z zakresu literatury powszechnej w ujęciu komparatystycznym, dostrzega uniwersalność i zróżnicowa-	K_K01

	nie literatury europejskiej oraz jej związki z literaturą polską.	
--	---	--

3.3. Treści programowe

A. Problematyka wykładu

treści merytoryczne
Początki literatury europejskiej: Grecja czy Irlandia? Periodyzacja literatury greckiej. Fenomen Homera – podstawowe hipotezy naukowe. <i>Iliada</i> jako teogonia. <i>Odyseja</i> jako teodycea. <i>Iliada</i> – model eposu heroicznego. <i>Odyseja</i> – model eposu baśniowo-przygodowego. Nowatorstwo epiki Homera – twórcy europejskiego eposu. Homerycki „spadek” w literaturze polskiej.
Narodziny teatru greckiego, tragedii i komedii. Od mitów dionizyjskich do konkursów tragicznych. Budowa i funkcje teatru greckiego oraz dramatu. Tragizm i tragedia w ujęciu Arystotelesa. Wieloznaczność pojęcia katharsis. Przedstawiciele tragedii greckiej: nowatorstwo tragedii Aj-schylosa, Sofoklesa i Eurypidesa. Tragiczny patos i kulturowe motywacje bohaterów tragedii Aj-schylosa (<i>Oresteja</i>) i Sofoklesa (<i>Król Edyp</i> i <i>Antygona</i>) – od tekstu liturgicznego do teatralnego.
Nowatorstwo <i>Elektry</i> Eurypidesa (fatum czy przypadek; psychologizm postaci; wprowadzenie szczęśliwego zakończenia; relatywizm ocen moralnych). Wpływy sceptycyzmu i racjonalizmu sofistów na proces deheroizacji bohaterów tragedii. Geneza komedii attyckiej. Kształt ideowy i artystyczny <i>Chmur</i> Arystofanesa.
Artystyczne osiągnięcia liryki greckiej (Archiloch, Tyrtajos, Anakreont, Safona, Symonides z Keos, Pindar z Teb) i ich trwałe efekty w literaturze polskiej.
Epoka hellenistyczna. Aleksandria i krąg naukowo-literacki Biblioteki Aleksandryjskiej. Eklektyzm i cywilizacyjny schyłek antyku greckiego. Teokryt i narodziny idylli.
Początki literatury rzymskiej. Kodyfikacje prawne. Retoryka i proza. Komedia Plauta i narodziny typów komediowych (<i>Żołnierz samochwał</i>). Cynceron i rzymska szkoła retoryki.
Okres augustowski literatury rzymskiej. Krąg Mecenasza. <i>Eneida</i> Wergiliusza – narodowy epos rzymski; alegoryczna interpretacja utworu; model doskonałej poezji epickiej. <i>Bukoliki</i> – narodziny sielanki kostiumowej i mitu arkadyjskiego, kanon tematyczny bukoliki. Topika bukoliczna. Motyw <i>Et in Arcadia ego</i> i arkadyjskie sprzeczności. Znaczenie profetycznej <i>Eklogi IV</i> dla sławy Wergiliusza w świecie chrześcijańskim. Znajomość dzieł Wergiliusza w Polsce.
Horacy – twórca liryki rzymskiej. Horacjańskie tematy, gatunki, motywy w poezji polskiej do XVIII wieku. Kariera Horacjańskich „skrzydlatych słów”. Horacjanizm polski a europejski. Ody, epody i listy - znaczenie, recepcja.
Romansowa proza Apulejusza z Madaury. Kanony poetyckie elegiopisarzy rzymskich: Owidiusz, Katullus, Tibullus, Propercjusz. Epigramaty Marcjalisa. Rzymska szkoła stoicka i jej najwybitniejsi twórcy oraz dzieła (L. A. Seneka, <i>Dialogi</i> ; M. Aureliusz, <i>Rozmyślenia</i>). Neoplatonizm Plotyna.
Schyłek świata starożytnego. Narodziny średniowiecza. Znaczenie Ojców Kościoła jako kodyfikatorów nowej kultury. Hymny św. Ambrożego. Wulgata św. Hieronima. <i>Wyznania</i> św. Augustyna – pamiętnik wewnętrzny. Chrześcijański neoplatonizm św. Augustyna. Rozmowy Boecjusza z Filozofią.

Renesans karoliński. Inicjatywy literackie mnichów irlandzkich. Islandzkie eddy skandynawskie sagi. Dialektyka i scholastyka. Historia niedoli Piotra Abelarda. Arystotelizm św. Tomasza z Akwinu. Renesans wieku dwunastego.
W kręgu epiki rycerskiej. Narodziny <i>chansons de geste</i> . <i>Pieśń o Rolandzie</i> jako dzieło propagujące idee krucjat. Roland w konfrontacji z etosem rycerskim: <i>fortitudo et sapientia</i> . Narodziny romanu rycerskiego. <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> .
Liryka prowansalska. Miłosna poezja trubadurów i koncepcja miłości dwornej. Poezja wagantów na przykładzie <i>Carmina Burana</i> . Odnowa franciszkańska. Narodziny misterium i farsy. <i>Wielki Testament Villona</i> – ballady.
<i>Boska komedia</i> Dantego – uwieńczenie literatury średniowiecznej: alegoryzm utworu, średniowieczne wizje eschatologiczne, romańska symbolika liczb, pamflet polityczny. Filozofia miłości i portret Beatrycze w <i>Vita nuova</i> Dantego. Laura – <i>donna angelicata</i> w sonetach Francesco Petrarcki. Petrarkizm w poezji polskiej. Nowelistyka Boccaccia. Narodziny renesansu w Italii. Epika Tassa i Ariosta.
Humanizm chrześcijański Erazma z Rotterdamu. Nowożytna poezja francuska – poeci Plejady. Renesansowe utopie. Sceptycyzm <i>Prób</i> Montaigne. Mistycy hiszpańscy wieku XVI. William Shakespeare – dramaturg wszechczasów. <i>Hamlet</i> i koncepcja tragizmu. Awangarda i tradycje dramaturgii europejskiej w utworze.

- B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

treści merytoryczne
nie dotyczy

3.4. Metody dydaktyczne

wykład problemowy, prezentacja multimedialna

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

symbol efektu	metody oceny efektów uczenia się	forma zajęć dydaktycznych
EK_01	uczestnictwo w zajęciach	wykład, praca własna Studenta/ki
EK_02		
EK_03		

4.2. Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

uczestnictwo w zajęciach
----

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

forma aktywności	średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	2
godziny niekontaktowe – praca własna studenta – czytanie i opracowywanie tekstów literackich z obowiązkowej listy lektur	13
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa
<p>Ajschylos, <i>Oresteja</i>, w: tegoż, <i>Tragedie</i>, tłum. S. Srebrny, Warszawa 1952 – i nast. Arystofanes, <i>Chmury</i>, tłum. S. Srebrny, w: tegoż, <i>Komedie</i>, Warszawa 1962 – i nast.</p> <p>Boccaccio G., <i>Dekameron</i>, tłum. E. Boye, Warszawa 1956 – i nast. [stąd nowela <i>Sokół</i>].</p> <p>Chaucer G., <i>Opowieści kanterberyjskie</i>, tłum. J. Zawadzki, Katowice 2021.</p> <p>Cervantes M., <i>Przemysłny hidalgo Don Kichot z Manczy</i>, tłum. E. Boye, Warszawa 1952 – lub inne [stąd: t. 1, ks. 1 i 2].</p> <p>Dante Alighieri, <i>Boska Komedia</i>, tłum. E. Porębowicz, Warszawa 1959 – i nast. [stąd: <i>Piekieło</i>].</p> <p>Erazm z Rotterdamu, <i>Pochwała Głupoty</i>, tłum. E. Jędrkiewicz, Wrocław 1992, BN II/231.</p> <p>Eurypides, <i>Elektra</i>, tłum. J. Łanowski, Wrocław 1969, BN II/160.</p> <p>Homer, <i>Iliada</i>, tłum. F.K. Dmochowski, Warszawa 1990.</p> <p>Horatius, <i>Wybór poezji</i>, oprac. J. Krókowski, Wrocław 1967, BN II/25.</p> <p>Petrarka F., <i>Sonety do Laury</i>, tłum. J. Kurek, Kraków 1963.</p> <p><i>Pieśń o Rolandzie</i>, tłum. T. Żeleński-Boy, oprac. A. Drzewicka, Wrocław 1991, BN II/233.</p> <p>Shakespeare W., <i>Hamlet, księżę Danii</i>, tłum. S. Barańczak, Poznań 1990.</p> <p>Sofokles, <i>Król Edyp</i>, tłum. S. Srebrny, Wrocław 1952, BN II/5.</p> <p>Tasso T., <i>Gofredabo Jeruzalem wyzwolona</i>, tłum. P. Kochanowski, Wrocław 1951, BN II/4 – lub P. Kochanowski, Tasso T., <i>Gofredabo Jeruzalem wyzwolona</i>, oprac. S. Grzeszczuk, War-</p>

szawa 1968 [stąd: pieśni 1–10].

Tristan i Izolda, tłu. i oprac. J. Gorecka-Kalita, Wrocław 2006, BN II/254.

Vergilius, *Bukoliki i Georgiki*, tłum. Z. Abramowiczówna, Wrocław 1953, BN II/83.

Vergilius, *Eneida*, tłum. Z. Kubiak, Warszawa 1987 lub Publiusz Wergiliusz Maro, *Eneida*, tłum.

T. Karyłowski, oprac. S. Stabryła, Wrocław 1981, BN II/29.

Villon F., *Wielki Testament*, tłum. T. Żeleński-Boy, Warszawa 1950 – lub nast.

Literatura uzupełniająca

Apuleius z Madaury, *Metamorfozy albo Złoty Osioł*, tłum. E. Jędrkiewicz, Wrocław 1953, BN II/79 [stąd: opowieść o Amorze i Psyche].

Abelard P., *Historia moich niedoli i inne listy*, tłum. L. Joachimowicz, Warszawa 1993.

Ariosto L., *Orland szalony*, tłum. P. Kochanowski, Wrocław 1965, BN II/ 150.

Augustyn św., *Wyznania*, tłum. Z. Kubiak, Warszawa 1987 – i nast.

Aureliusz M., *Rozmyślenia*, tłum. M. Reiter, Warszawa 1984 – i nast.

Brewiarz miłości. Antologia liryki prowansalskiej, tłum. Z. Romanowiczowa, Wrocław 1963, BN II/137 [stąd: Guillaume de Poitiers, JaufreRudel, Guiraut de Borneill, Comtesse de Die, Sordel].

Castiglione B., *Książka o dworzaninie*, tłum., wstęp i oprac. A. Borowski, Kraków 2018.

Erazm z Rotterdamu, *Adagia*, tłum. i oprac. M. Cytowska, Wrocław 1973, BN II/172.

Homer, *Odyseja*, tłum. J. Parandowski, Warszawa 1953 – i nast.

Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu, tłum. L. Staff, Warszawa 1978.

Liryka starożytnej Grecji, oprac. J. Danielewicz, Wrocław 1984, BN II/92 [stąd utwory: Archilocha, Safony, Anakreonta i anakreontyki, Symonidesa, Pindara, Tyrtaiosa].

Morus T., *Utopia*, tłum. K. Abgarowicz, Warszawa 1954.

Loyola I., *Ćwiczenia duchowne*, tłum. J. Ożóg, Kraków 1996 – lub nast.

Machiavelli N., *Książę*, tłum. W. Rzymowski, Wrocław 1980, BN II/159.

Montaigne M., *Próby*, tłum. T. Żeleński-Boy, t. 2, Warszawa 1957 [stąd: *Apologia Rajmunda Sebonda*].

Owidiusz, *Metamorfozy*, tłum. A. Kamieńska i S. Stabryła, oprac. S. Stabryła, Wrocław 1995, BN II/76.

Platon, *Uczta*, tłum. W. Witwicki, Warszawa 1969 – lub inne.

Plautus, *Żołnierz Samochwał*, tłum. G. Przychocki, Wrocław 1951, BN II/53.

Rabelais F., *Gargantua i Pantagruel*, tłum. T. Żeleński-Boy, Warszawa 1973 [wybór].

Ronsard P., *Poezje. Wybór*, Warszawa 1956, 1969 [stąd: *Sonety*].

Słowo o wyprawie Igora, tłum. J. Tuwim, Warszawa 1950 – lub nast.

Seneka L. A., *Dialogi*, tłum. L. Joachimowicz, Warszawa 1998.

Szekspir W., *Tragedia Macbetha*, tłum. M. Słomczyński, Kraków 1980.

Szekspir W., *Sen nocy letniej*, tłum. S. Barańczak, Poznań 1992.

Sofokles, *Antygona*, tłum. K. Morawski, Wrocław 1995, BN II/1.

Teokryt, *Sielanki*, tłum. A. Sandauer, Warszawa 1969 – i nast.

Tomasz a Kempis, *O naśladowaniu Jezusa Chrystusa*, tłum. A. Kamieńska, Wrocław 1981.

Voragine J., *Złota legenda. Wybór*, tłum. J. Pleziowa, Wrocław 1983 [stąd: *Legenda na dzień św. Aleksego* i *Legenda na dzień św. Wojciecha*].

Żywot Łazika z Tormesu, tłum. M. Mann, Warszawa 1959.

oprac. Grzegorz Trościński

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej